

Spørgsmålet om brug af udelukkelse fra fællesskabet, eller som det rettelig burde kaldes: isolation, er heller ikke tilstrækkeligt reguleret efter de to partiers opfattelse. Først når det drejer sig om isolation med en varighed på mere end 7 dage, kan der blive tale om domstolskontrol. Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten mener, at denne mulighed for administrativt i virkeligheden at omgå grundlovens § 71 burde kunne forelægges domstolene fra dag 1.

Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten finder endvidere ikke, at lovforslagene giver de indsatte rettigheder i det omfang, man med rette kunne forlange, når målet er, at der skal ske en resocialisering, mens straffen afsones.

Lovforslagene bærer præg af traditionel tankegang, hvorefter mennesker, der skal afsones, skal straffes, og i den forbindelse have visse retssikkerhedsgarantier, som efter omstændighederne kan give en vis afbalancering set i lyset af den indgribende foranstaltning, det er at miste sin frihed.

Men de indsatte har ikke fået skyggen af rettigheder, der ligner de rettigheder, som man i øvrigt gennem de sidste års lovgivning har forsøgt at tildele, dels i sociallovgivningen og dels i arbejdsmarkedslovgivningen. Dermed menes ikke, at de sidstnævnte rettigheder på nogen måde efter Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens opfattelse er gennemført, så de fungerer i praksis, men alligevel har de nævnte ministerier været inde på den tankegang, at også mennesker, der har brug for offentlig støtte, skal have materielle rettigheder, der nøje giver en ret til en ydelse med tilknyttet klageadgang over niveauet for ydelsen.

De øgede rettigheder, som Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten har i tankerne, er f.eks. en reel ret til uddannelse set i lyset af, at langt de fleste indsattes uddannelsesniveau er urimeligt ringe. Det er en ret til udarbejdelse af præcise handleplaner ved løsladelse og vel at mærke handleplaner, som Kriminalforsorgen i et samarbejde med kommunerne er forpligtet til at få udført, og hvor den løsladte har ret til at klage over beslutningerne.

En egentlig ret til behandling for alkoholisme og narkomisbrug burde tilsvarende eksistere, men nej! Tværtimod produceres der misbrugere alt for mange steder i såvel de lukkede som de åbne fængsler.

Samlet set er det efter Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens opfattelse betegnende for det under I nævnte lovforslags kapitler om rettigheder for de indsatte og deres muligheder for resocialisering, at lovforslagene ikke flytter mange hegnspæle.

Derfor agter Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten at stille en række ændringsforslag i forbindelse med lovforslagenes videre behandling.

Et *fjerde mindretal* (Dansk Folkepartis og Frihed 2000's medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de stillede ændringsforslag.

En del af dette mindretal (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) har den opfattelse, at retspolitikken i Danmark generelt er for slap. Strafferammerne for f.eks. vold, røverier, børnepornografi og menneskesmugling er for beskedne. Strafferammerne udnyttes sjældent fuldt ud af domstolene, og mulighederne for afsoning og prøveløsladelse er for lempelige.

Det er derfor ikke den rigtige vej at gå, at man med lovforslagene f.eks. vil give mulighed for prøveløsladelse efter 12 år af en livstidsstraf. Det er heller ikke betryggende, at en indsat efter nærmere bestemte regler kan blive overført fra et lukket fængsel til et åbent, »hvis (ikke) den pågældende er fundet i besiddelse af en ikke ubetydelig mængde euforiserende stoffer«. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at en indsat taget med narkotiske stoffer ikke skal kunne overføres til afsoning i et åbent fængsel. Dansk Folkeparti ønsker ligeledes mere kontrol med fanger i åbne fængsler og med fanger på udgang og prøveløsladte. Dansk Folkeparti kan henvise til de initiativer, der findes i beslutningsforslag nr. B 109 om straming af sanktionerne for indsattes undvigelse fra fængsler og nr. B 111 om at udstyre strafafsonere på udgang eller under prøveløsladelse med en elektronisk mikrochip. Begge beslutningsforslag er fra folketingsåret 1998-99. Fanger i lukkede fængsler burde efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke have mulighed for udgang og kun mulighed for besøg af nærmeste familie og det under forhold, der umuliggør indsmugling af narkotiske stoffer.

Lovforslagene indeholder samlet set forringelser og lempelser af den eksisterende fuldbyrdelse af straffene, og derfor medvirker Dansk Folkeparti ikke til lovforslagenes gennemførelse.